

ferre ultra cum primis quam melius potest. Uult ser Nicolaus Faletro quod omnes
 5 debitores suprascripti debeant renouare omnes suas plezarias usque per totum
 mensem Octubris proximi, saluo quod si uiderentur bone et sufficientes nostris
 rectoribus, eas possint acceptare quod si facere non possint teneantur soluisse
 per totum mensem Decembris proximi totum capitale et prode secundum quod
 soluit camera nostra frumenti sub pena quarti, de qua pena eis non ualeat fieri
 10 gratia nec per vi consiliarios, III capita de XL, et tres partes consilij Rogatorum,
 habentibus dictis nostris rectoribus tertium eius quod exigerent et commune
 duas partes. Et hoc scribatur nostris rectoribus quod teneantur observare prout
 dictum est, debentes constringere principales et plezarias tam realiter quam per-
 sonaliter et taliter quod commune nostrum melius peruenire ualeat ad solucio-
 15 nem debiti prelibati.

De non 2—non sincere 4. 3. 2. 2.

De parte ser Nicolai Faletro 27. 27. 29. 30

18 De parte aliorum sapientum 26. 28. 28. 27.

10

Ο Θωμᾶς Φώσκολος τιμαριοῦχος Κρήτης ζητεῖ ὡς χάριν νὰ μὴ τιμωρηθῇ, διότι ἀπουσίασεν αὐθαι-
 ρέτως ἐκ Κρήτης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ Ἀπριλίου, ὅπότε δὲν ἤδυνήθη νὰ παρουσιάσῃ
 κατὰ τὴν τιμαριωτικὴν ἐπιθεώρησιν τὸν ὀφειλόμενον πολεμικὸν ὄπτον. Δικαιολογεῖται εἰς τοῦτο,
 ὅτι ὁ ὄπτος αὐτοῦ εἶχε πάθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν, εἰς ἣν συμμετέσχε προσωπικῶς
 ὑπὲρ τῆς Κυριαρχίας, δὲν ἤδυνήθη δὲ νὰ ἀντικαταστήσῃ τοῦτον λόγῳ ἀνεγείας. Ἡ Γερουσία
 λαμβάνουσα ὑπ' ὅψει τὰς ὑπηρεσίας του παρέχει χάριν διὰ τὰς συνεπείας τὰς ὅποιας θὰ εἶχε
 ἡ ἔλλειψις τοῦ ὄπτον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι μετὰ ὀκταήμερον ἀπὸ τῆς μεταβάσεως του εἰς Κρήτην
 νὰ προμηθευθῇ ὄπτον καὶ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων.

Fo 10r N° 54. Capta. Cum Thomas Fuscuso filius quondam Jacobi Fuscuso sancte Margarite, pheudatus insule nostre Crete per suam petitionem nobis nuper expousuerit quod habet in dicta insula medium seruentarium, que est de ratione conzontarum, apud quam suam seruentarium addite sibi fuerunt due alie seruentarie
 5 cum dimidia que sunt specialium personarum pro quibus omnibus seruentariis iniunctum fuit sibi quod deberet tenere unum equum et guarnitionem facere et sic annis duobus continue fecit guarnitionem cum equo suffiente et persona sua et tempore guerre nuper in dicta nostra insula subdite continue fuit cum dicto equo suo et persona in quibuscumque agendis et caualcatis que fiebant
 10 contra nostros rebelles, honorem dominationis Veneciarum et mortem dictorum rebellium possetenus procurando pro qua quidem guerra multa damna substulit eo presertim quia redditus suos cuncta amisit quia sue seruenterie assignate fuerunt extra confinia eius temporis deputata, cuius equus propter nimium laborem

quem sustinuit equitando specialiter in quibuscumque caualcatis deffecit, qui Thomas propter ipsius tenuem condicionem alium loco sibi deficiente recuperare non potuerit cuius causam aut gratiam aliquam a nobis posset etc. De Candida recessit pro ueniendo Venecias per que omnia nobis humiliter supplicabat quod litteras nostras uobis scribere deberemus quod pro sui absentia que fuerit a die XIII Octubris nuper elapso usque ad diem XX mensis Aprilis quo tempore Candidam peruenisse credebat pro dicta sua uarnitione quam facere tenebatur penam aliquam non incurisset. Quibus omnibus consideratis et sua fidelitate et bono portamento quod habuit et maxime quia per nobilem uirum Mapheum Emo olim consiliarium Crete tempore rebellionis predicte cum quo fuit de ipso et eius operibus bonum testimonium prohibetur fiat sibi gratia quod absoluatur ab omni eo, quod incurrisset occasione dicti equi solummodo cum condictione quod ipse postquam applicuerit et peruerterit in Cretam, infra octo dies teneatur sufficienter se furnisse de equo et sit quod placeat duche et consiliarijs Crete.

15
20
25
27

11

Fo 24to № 187. "Ἐνεκα τοῦ κινδύνου, τὸν ὅποῖον διατρέχουσι τὰ πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ Κύπρου, προσεγγίζοντα ἐν Κρήτῃ, μετὰ πολυτίμου πολλάκις φορτίου, ἀποφασίζεται νὰ μὴ προσεγγίζουσιν ταῦτα, ἀλλὰ δύο τῶν κατέργων τῆς Ἀδριατικῆς, ἐπιστρέφοντα εἰς Βενετίαν, ὅπως παραλαμβάνωσι τὰ ἔλαφρὰ ἐμπορεύματα τὰ αὐτόθι εὑρισκόμενα, καθὼς καὶ ὅσα ὑπελήφθησεν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ρωμανίᾳ. Ἐννοεῖται οὕκωθεν ὅτι ἡ Βενετία οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὰ ἐμπορεύματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια τυχὸν ἥθελον καταστραφῆ. 1344, Μαΐου 20.

12

Fo 24to Ἐκλογὴ τριῶν σοφῶν πρὸς μελέτην τῶν αἰτημάτων τῆς πρεσβείας Κρήτης καὶ ὑποβολὴν ἐγγράφου εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως. Προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως μέχρι τῶν μέσων τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. 1344, Μαΐου 31.

Οἱ ἐκλεγέντες σοφοί :

Σὲρ Ιωάννης Βραγαδῖνος. Σὲρ Παγκράτιος Ζουστινιάνης. Σὲρ Μπερτούτσιος Γριμάνης.

13

Περὶ ἀκυρώσεως συμβολαίου συνταχθέντος ὑπὸ Φραγκίσκου Ντὲ Φίρμου νοταρίου καὶ γραφέως τῆς ἀνωτέρας καγκελλαρίας Χάνδακος, τῇ αἰτήσει Μάρκου Τάντου υἱοῦ τοῦ ποτὲ Καγκελλαρίου καὶ τῆς Κυράννας χήρας τοῦ Μετσελλίνου βαλισταρίου, ὑπὲρ Ἀντωνίου Γιαλλινᾶ διὰ 3,300 ὑπέρπυρα. Τῆς πράξεως ταύτης ἔζητήθη ἡ ἀκύρωσις, διότι οἱ αἰτοῦντες ἰσχυρίζονται ὅτι εἶχον πληρωθῆ εἰς τὸν Ἀντώνιον Γιαλλινᾶν 2.000 ὑπέρπυρα. 1344, Ἰουνίου 9.

Fo 3to № 262. Millesimo trecentesimo XLIII, die VIII Junij.

1

Capta. Cum Franciscus de Firma notarius et scriba curie nostre maioris Candide rogatus fuissest per Marcum Tanto filium quondam cancellarij et per

